

najlěpje s̄naješch, našchemu dobroproščenju poručowali, dha p̄schikhadžamy k̄ tebi w dowěrjenju na twoju wulku dobrocziwošcź, kiž by nam prjódkštajeny sa hnadny stol, so my k̄hudži hrěšchnizy i twojeje poknošcze bjerjemy hnadu sa hnadu. A i nami poručamy twojej wyschschiměšchniskej próstwe tych wšchěch, kiž by naš prošyli, so bychmy w našich modlitwach na nich spominali. Wšmi horje, o Knježe, našu modlitwu a s̄astup ju p̄šched twojim njebieskim Wótzom, so by ju i wěštoscžu hnadnje wu-
 šlyšal. Trošchtuj jich wšchitkich w srudobje a s̄tyštnošczi; pošylnuj jich w jich wšchelašim spytowanju; njewopuschcž jich w žanej nušy; wuč jich w jich njewědomošczi; nje-
 saczišni jich, hdyž so bludža; njedaj so jim podšunycž; daj jim wšchitkim sa jich hrěchi lěkarstwo se studnje two-
 jeho s̄jednanja; wušwjecž jich a s̄czišni jich žiwych i twojej šmjercžu, kiž by šam žiwjenje. To wšchitko chyž ty cžinicž k̄ wěcžnej k̄hwalbje hnadny a dobroty twojeho Wótza, i kotrymž tebi w jednocze šwjateho Ducha budž a woštan k̄ralestwo a wšchitko knjejštwo wot nětke hacž do wšcheje wěcžnošcze. Šamjen.

242.

Próstwa wo pomoz w šhromadnej nušy.

Wšchehomóžny Božo, šmilny Wótče w njebiesach, hacž runjež p̄šched twojim woblicžom šdobnje a wěrnje wušnawamy, so šmy se šwojej wšchelašej šlósčžu, nje-
 k̄šchescžijanskim žiwjenjom a wšchelašimi hrěchami niz jenož tutu nětčišchu nušu a wšcho cžastne njesbože, ale tež wěcžnu šmjercž a šatamanstwo derje šašlužili; dha tola, došelž by hnadnje šlubił a so p̄schikahał, so nochzesch šmjercze a škaženja hrěšchnika, ale so by so wobrocził a živy byl, a došelž by šwojeho lubeho Šsyna k̄ temu do šwěta pošlak,